

Aclariments

Fa unes setmanes, CiU va repartir un full on expressava la seua opinió sobre una sèrie d'aspectes de la política local. Tot i que es desqualifica per si sol, volem contestar això:

1. Un suposat trasvàs d'aigua del pantano a Castelló

Resposta de Jaume Antich Balada: "CiU d'Ulldecona, mal dirigida i desorientada, no dona per a més: copiar i tergiversar retalls de diaris i intentar atacar (com sempre) als socialistes. La veritat és que el Pla Hidrològic del PP es va aprovar amb el seus vots, i que qui ha derogat el PHN han estat els socialistes amb el suport de les esquerres. Tot lo demés es marejar la perdiu. Mai els socialistes estarem a favor de treure ni aigua ni altres recursos d'aquí per enriquir més encara als qui ja tenen massa."

2. Valoració de les Festes Quinquennals

Resposta de l'Executiva local:

a) mínima assistència als actes religiosos

L'article 16 de la Constitució diu clarament que "Cap confessió tindrà caràcter estatal". L'Ajuntament és una cosa i l'Església una altra. És tan legítim que els regidors vaiguen a les misses o processons, com que no vaiguen. Lo que no diuen és que, a les anteriors Quinquennals, ells van fer lo mateix que ara ha fet l'actual govern.

b) mínima assistència a actes culturals i populars, si no és per interès polític.

Una altra mentira. Els membres de l'equip de govern van acudir a tots els actes de tipus cultural i popular que van creure convenient, però no per motius polítics, sinó en funció de les necessitats i de les seues disponibilitats. ("Se cree el ladrón que todos son de su condición?")

c) les Festes no havien tingut res d'extraordinàries...

Només cal recordar dos coses. D'una banda, lo treball de tot lo poble i lo bonics que estaven tots los carrers ben

engalanats. D'altra banda, cal recordar que els actes per als més menuts van ser molts més que en anys anteriors; els actes per als joves també (amb la carpa fixa instal·lada al Camí Terrés, amb activitats com la cursa d'Autos bojós, amb concerts de qualitat); i els actes per a la gent també van ser molt millors que en anys anteriors (amb orquestres de qualitat, amb concerts i obres de teatre, amb l'exhibició de la Secció Muntada de la Guardia Urbana de Barcelona). També es pot destacar la gran escultura d'arena al Passeig de l'Estació, l'actuació d'Adam Raga... Dir que es va tractar d'unes Festes com unes altres és faltar a la veritat.

3. Altres coses: Cap d'Any, Reis, Fira, Parc de Nadal...

Resposta d'un jove més:

La crítica de **Cap d'Any** la trobo patètica. Diuen: *qui no recorda els balls a la Casa de Cultura?* Creuen vostès que la Casa de Cultura, tota de pedra, centre d'exposicions, xerrades, concerts, trobades..., és lloc per fer ball? Eren horribles les taques al terra, i el baf de la calor tacava les parets! Olor de gas-oil al pavelló, culpa de l'Ajuntament(?). L'orquestra: diu que entre ells no es coneixien. Pot ser era millor l'orquestra dels anys "gloriosos" de vostès? Com es deia? Tocadiscos???

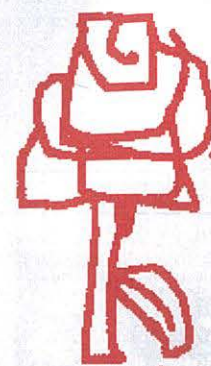
Pel que fa als **Reis**, em ve al cap una carrossa feta d'abans, que vostès en vuit anys no van saber fer res més, però només una (no tres) que passava i ja està. Han sigut molt innovadors també. Almenys a Carnestoltes i altres events la gent ara està predisposada a col·laborar. Abans no.

De lo de la **Fira**, simplement dir que si es fan pisos es perquè Ulldecona creix, perquè hi ha gent interessada en viure aquí, i igual això tampoc els sembla bé no? No pateixin que hi ha prou capacitat d'ingeni per a que la fira tiri endavant durant molts anys, pel bé de tots, no?

En referència al **Parc de Nadal**, considero que si vostès haguessin fet balanços d'assistència durant els vuit anys de govern (com es fa ara cada any), presentant-ho al Consell d'Entitats, veuríem que durant els 8 anys de govern de dreta és quan va haver una clara davallada, i en canvi a partir de l'any passat el Parc s'està recuperant...

Finalment, remarcar que **Ulldecona** està creixent en tots els sentits, i que aquests dos anys vinents seran clau per a que el poble compti amb les esperades **infraestructures esportives, sanitàries, culturals**, etc. I això es farà, "a pesar" de vostès.

Un suggeriment. Facin la crítica que vulguin, però que sigui seriosa, perquè la que fins ara han fet pareix més pròpia de **Chiquito de la Calzada** que d'un grup polític.

La rosa D'ULLDECONA I BARRIS

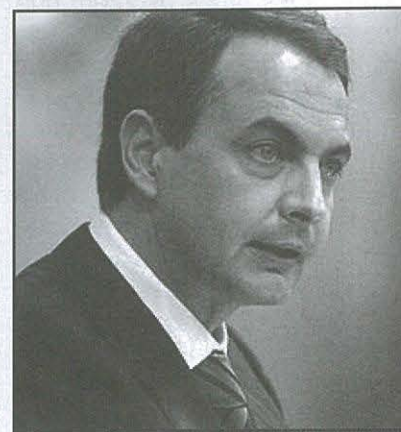
PSC

Ulldecona

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL PSC D'ULLDECONA

Núm. 57- Maig 2005

UN ANY DE GOVERN SOCIALISTA A MADRID

Ja fa un any que **José Luis Rodríguez Zapatero** es va convertir en el cinquè President de la democràcia i en el cap del partit que més vots ha obtingut en unes Eleccions Generals celebrades a Espanya. Amb **164 escons**, 16 més que el PP, la victòria del PSOE va ser irrefutable. Amb el

recolzament d'ERC, IV, CHA, BNG i CC Zapatero va ser investit de la confiança del Congrés dels Diputats i va ser nomenat President del Govern a mitjans d'abril de l'any passat.

El govern de Zapatero ha complert des de llavors amb moltes de les **promeses** que havia formulat durant la **campanya electoral**. El seu govern va quedar constituït per 8 dones —amb María Teresa Fernández de la Vega com a Vice-Presidenta primera— i 8 homes, el primer **govern paritari** de la història d'Espanya i un dels primers del món. Tant bon punt els seus Ministres van prometre el càrrec, va encomanar al Ministre de Defensa que ordenés la **retirada de les tropes espanyoles d'Iraq**, desplegades per l'anterior govern popular tot i que el 90% de la població del nostre país s'havia oposat a la intervenció militar a Iraq. I a més, la primera llei que les Corts Generals van adoptar va ser la **Llei contra la violència de gènere**, tal i com el President havia promès uns mesos abans.

A totes aquestes actuacions, que generen confiança, cal afegir el nou **talant** practicat per Zapatero, molt més dialogant, molt menys partidari de la confrontació que el seu predecessor. D'una banda, el conflicte amb el País Basc ha anat baixant de to fins al punt que Ibarretxe i Zapatero van acabar normalitzat les relacions entre el govern basc i el govern central, unes relacions que mai s'haguessin hagut de trencar. Ara veurem com el nou escenari polític que ha sorgit amb les eleccions autonòmiques del 17 d'abril és gestionat pels diferents líders polítics. D'altra banda, Zapatero ha posat fi també a la política de "acaso y derribo" practicada pel govern del PP contra tot allò que tingués algun contacte amb Catalunya i amb els ideals catalanistes. A més, les relacions amb molts **col·lectius socials** han millorat notablement (sindicats, ONG que es mouen en

l'àmbit de la cooperació, col·lectius de gais i lesbianes...).

I a sobre, els projectes que el govern actual pretén portar a terme no poden ser més positius i esperançadors. A més de les **reformes constitucionals i estatutàries** previstes, per a donar resposta a les demandes de més autogovern existents en moltes Comunitats Autònomes (també en les governades pel PP), destaca la voluntat del govern de promoure l'adopció d'una **Llei de Dependència** que generalitzi l'assistència als 1,7 milions de discapacitats que hi ha avui en dia a Espanya i d'una **Llei d'Igualtat** que impulse la igualtat real entre homes i dones. Destaca també el projecte de reformar el marc del **sistema educatiu** i la iniciativa per a potenciar la **construcció d'habitatge social** (vegeu l'article sobre la vivenda). A més, el govern pretén agilitar els procediments actuals de **separació i divorci** i modificar radicalment l'ordenament legal per a permetre el **matrimoni** i l'**adopció** per part d'**homosexuals**.

Les promeses electorals comencen per tant a prendre cos. No obstant això, mentrestant, el **PP**, primer partit a l'oposició, en lloc de portar a terme una oposició responsable es mostra com un partit dividit entre partidaris de la línia dura impulsada per **José María Aznar** i partidaris d'una línia més *light* defensada pel Secretari General **Mariano Rajoy**. El lamentable vídeo editat per FAES (entitat d'estudis presidida per Aznar) en el que afirma que "las izquierdas" van acusar l'anterior govern de mentir durant els dies transcorreguts entre el dia dels atemptats de Madrid (11 de març) i el dia de les Eleccions Generals (14 de març), aprofitant el dolor de la gent, per a provocar un canvi de govern, no és si no una mostra més de l'estat de crispació en el que es mou el PP. **Una part molt important del PP encara no ha assumit la derrota electoral** i s'inventa tot tipus de mentires per a desqualificar i deslegitimar l'actual govern.

Però no tenen en compte un aspecte molt important: tots nosaltres vam viure aquells dies d'incertesa i tots sabem com el govern del PP va gestionar la informació de què disposava. A tots ens ve a la memòria **Acebes** i el seu discurs recurrent sobre les "**dos líneas de investigación**", mentre la policia disposava ja d'una gran quantitat de proves que feien pensar que els horribles atemptats només havien pogut ser obra de terroristes islàmics radicals.

Però almenys el **PP** té una cosa al seu favor. Li queden tres anys per a **assumir la derrota electoral** i per a intentar **dissenyar un programa alternatiu** al del govern actual; una cosa que ara per ara sembla no tenir.

MB

PSC

Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)-Agrupació d'Ulldecona

e-mail: ulldecona@socialistes.org - http://ulldecona.socialistes.org

Carrer Major 113 - 43550 Ulldecona - Tel. 977 44 48 60 - Fax 977 44 52 98

Eleccions al País Basc

Ja s'han celebrat les Eleccions Autonòmiques al País Basc (17 d'abril). Les enquestes pronosticaven uns resultats molt ajustats entre el bloc nacionalista integrat per PNV-EA i el bloc constitucionalista integrat pel PSE i el PP, amb IU-EB com a força que podia acabar tenint la clau del govern. Això no obstant, la irrupció del *Partido Comunista de las Tierras Vascas* que va assumir el programa d'*Aukera Guztiak*, plataforma vinculada a l'antiga *Batasuna* i a l'entramat d'ETA, il·legalitzada pel Tribunal Suprem, va capgirar per complet l'escenari basc.

Finalment, els resultats van quedar així (entre parèntesis els resultats en les passades eleccions celebrades el 2001):

PNV-EA	29 escons (33 escons)
PSE	18 escons (13 escons)
PP	15 escons (19 escons)
PCTV	9 escons (EH tenia 7 escons)
IU-EB	3 escons (3 escons)
Aralar	1 escó (0 escons)

Algunes dades importants són: a) el **PNV-EA** va perdre 4 escons i tot i que **IU-EB** va mantenir els 3 que tenia, el tripartit no va poder aconseguir la majoria absoluta que el Lehendakari Ibarretxe reclamava per a legitimar el seu Pla i poder negociar amb el govern central; b) el **PSE** de **Patxi López** es va convertir amb el partit que més vots i diputats va guanyar, convertint-se així en la segona força política i en un dels clars vencedors de les eleccions; c) el **PP** va perdre 4 escons, fracassant així els plantejaments més conservadors de **María San Gil**; i d) el **PCTV** va irrompre amb força i va aconseguir fer-se amb 9 escons, 2 més que els que *Batasuna* havia tingut en la legislatura anterior. A més, **Aralar** va aconseguir un escó.

Els resultats mostren el pluralisme de la societat basca, una característica que no és gens negativa. Ara, però, hi ha una sèrie de reptes el tractament dels quals es veurà condicionat per aquests resultats electorals.

D'una banda, aquest nou escenari parlamentari serà el que haurà d'afrontar el principal problema que la societat basca té en l'actualitat: la **violència terrorista d'ETA**. Els

ciutadans bascos van acudir a les urnes esperant que aquesta vegada fos l'última que ho feien en un context de violència. La **PAU**, per tant, ha de ser l'objectiu fonamental de qualsevol govern, sigui encapçalat per qui sigui.

D'altra banda, l'altra qüestió que es planteja és la de saber quin serà el **govern** que es constituirà per a **gestionar el nou escenari** i per a **dirigir el País Basc** durant els propers quatre anys. Una cosa està clara. Tot i que no sigui massa positiu parlar en termes de blocs o grups de partits, per la noció de confrontació subjacent, el cert és que el bloc constitucionalista (PSE i PP) suma 33 escons, un escó més que el tripartit integrat pel PNV-EA-IU-EB. A més, amb 9 escons, el PCTV té una força enorme. Donat que la majoria absoluta es troba en 38 diputats, les aliances poden ser moltes, però la millor aliança possible seria sense cap dubte aquella que evités la confrontació i que promogués la integració de components dels dos blocs que durant tant de temps —massa— han estat enfrontats. El PNV-EA no pot caure un cop més en l'error de pactar amb un partit que no condemna el terrorisme.

Les incerteses són moltes i els reptes, també; però hi ha moltes possibles vies d'actuació i cal fer tot el possible per acabar d'una vegada per totes amb la violència terrorista que impedeix a la meitat de la població basca **viure i disfrutar de la plenitud dels seus drets**.

Ivan

Després de 74 anys...

Quasi 75 després de la proclamació de la **II República** es van reunir a València més de 200 persones que van lluitar contra el franquisme, una ciutat que va arribar a ser capital de la República i també una de les últimes que van ocupar els franquistes.

10.000 persones, moltes d'elles joves, van acudir també als diferents actes programats durant el cap de setmana, on la música va ser també protagonista de la mà de Laborjeta i Aute entre d'altres.

Les experiències i històries contades pels més grans ajuden a conèixer el que es va perdre, encara que també com deia una dona prou gran, en hi ha molta que encara té temor de parlar.

Al nostre poble encara queda gent gran que va viure el que allà celebraven. Zapatero a Madrid ja els ha rendit un

homenatge fa alguns mesos, per quan al nostre poble fer un acte paregut dedicat a tots els que van lluitar per la llibertat?

MJL

Ulldecona: millor sanitat (més personal i un Centre nou)

El dimecres 20 d'abril, Marina Geli, Consellera de Salut de la Generalitat de Catalunya va donar la conformitat al que l'equip de Govern municipal estava treballant des de feina molt de temps: dins d'aquest any s'incrementarà el personal al Centre de Salut (metge, ATS i administratiu), però a més per al pròxim any la Generalitat construirà a Ulldecona un nou Centre de Salut (d'uns 1.000 m²), l'equiparà i el posarà en marxa.

Això, sense cap dubte, és una de les millors notícies per a Ulldecona i els seus Barris i, per tant, costa d'entendre l'actitud d'alguns que diuen que a Ulldecona no fa falta. Per què serà? **Fem una mica de memòria:**

1) **Any 1984.** L'Alcalde del PSC va demanar a la Generalitat la construcció d'un Centre de Salut. La resposta va ser que no hi havia diners. Aleshores l'ajuntament va decidir fer i pagar un Centre de Salut. Es va ubicar en un solar de 1.000 m² i la construcció (en planta baixa) va ocupar uns 500 m², quedant la resta per a futures ampliacions. El lloc estava situat a un extrem del poble (molt a prop de les Escoles). Posteriorment, la Generalitat el va equipar i posar en marxa com a Àrea Bàsica de Salut.

2) **Any 1997.** Als terrenys sobrants i al damunt del Centre de Salut, l'Alcalde de CiU decideix fer uns Habitatges Tutelats - Residència assistida, impedit per tant el possible creixement futur del Centre (tot i les advertències dels socialistes).

3) **Any 2005.** Després de fer un anàlisi de la situació actual i estudiar a fons les millors alternatives de futur, l'equip de Govern (PSC-ERC) visita al President i al Conseller en cap i els fa arribar les mancances actuals i futures en matèria de salut:

—Increment del personal sanitari i administratiu. Nous serveis (odontòleg, ginecòleg...)

—Construcció i equipament del nou Centre de Salut i millores als Consultoris dels Barris

Per què, CiU i UGI no reconeixen que es van equivocar? Per què tornen a equivocar-se anant en contra d'una inversió de 1.500.000 euros i que a nosaltres no ens costa res?

La vivenda, inversió o especulació?

La primera quinzena d'abril es va celebrar a Barcelona Construmat, la fira referent a nivell espanyol de la construcció i de la vivenda. Aquesta edició ha tingut un marcat caràcter de preocupació e interès per un dels problemes que més preocupen a la població, l'accés a la vivenda per la part de la població més jove.

La situació es prou preocupant sobretot a les grans ciutats, on la compra d'un immoble es quasi impossible, si a part li sumen la inestabilitat laboral i el retard en la emancipació ens trobem amb un panorama prou complex.

Mentre a la gran part d'Europa, la població concep la seva vivenda com això, a Espanya, li afegim un concepte, el d'inversió, pensant per tant en la rentabilitat i amortització que fa que el sector represente al nostre país un vertader motor econòmic.

Actualment a Anglaterra i Alemanya porten més de 10 anys baixant els preus dels habitatges. A Berlín, una de les capitals europees més cares, avui en dia una casa amb jardí costa el mateix que un pis de 60 metres quadrats a Barcelona o Madrid. Aquesta dada ens fa que pensar en quina situació ens trobem.

Alguns dels més importants empresaris immobiliaris, ja han posat data per què això canviï, entre dos i tres anys el mercat tocarà sostre a Barcelona i per tant indirectament a tot el territori. Lo que si sabem, és que aquesta situació no pot continuar així, entre altres raons perquè es insostenible econòmicament per moltes persones.

Ha estat un tema de debat la proposta de la Ministra de la Vivenda, Maria Antonia Trujillo de fomentar la construcció de vivendes de 30 metres quadrats, una idea que no ha

deixat indiferent a ningú.

Aquestes vivendes, de les quals n'existeixen vora 2 milions a tota Espanya fruit de la iniciativa privada, ha donat molt bons resultats. La societat canvia constantment. Avui en dia hi ha cada cop més gent que opta per viure sense parella, o parelles sense fills, famílies monoparentals, gent gran... Tots aquests sectors socials serien els que es beneficiarien d'aquesta proposta si continua endavant.

Aquestes vivendes no són grans pisos, al menys en espai, però cobreixen les nostres necessitats? Crec que sí. Altres mesures que el PSOE ha de posar en marxa durant aquesta legislatura i que crec molt positives és intentar obrir i donar cabuda a les més de 4 milions de vivendes buides que existeixen a Espanya. Si tenir una vivenda s'està convertint en un luxe, hem de facilitar a través d'ajuts i de noves normatives que aquesta oferta real entre dins del mercat de la vivenda. Aquest és un dels objectius de la nova *Societat Pública de Lloguer* que va entrar en funcionament a mitjans d'abril.

Estan arribant a acords entre l'administració pública i propietaris que tenen pisos buits per que surtin al mercat, però això no és suficient. Les bonificacions fiscals no es poden restringir només a vivendes construïdes durant els darrers anys, excloent per tant a prop de tres milions de pisos buits que hi ha a Espanya.

A més es s'ha de destinar més sol públic a la construcció de vivenda protegida en lloguer per a joves i s'ha d'eliminar la subhasta pública de sol per frenar l'especulació.

Oscar Morera